

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๓/๒๕๕๓

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ ว่า นายจรัญ จรัสเสถียร ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงสาธารณสุข (นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาธิต) จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ

ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๓ กราบเรียนประธานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า “ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ ได้บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกครั้ง ที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งและให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ตามมาตรา ๒๕๓ นั้น

นายจรัญ จรัสเสถียร ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๘๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๖.๑๘ น. โดยแสดงทรัพย์สินว่าตนเอง มีเงินสดจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคาร ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท ที่ดิน ๓ แปลง ราคา ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง เป็นบ้านอาศัย ๑ หลัง ราคารวมที่ดิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และห้องชุด ๑ ห้อง ยานพาหนะ ๒ คัน ราคา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทรัพย์สินอื่น เป็นนาฬิกา ๒ เรือน ราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่าทรัพย์สิน ๕๓,๑๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยมีหนี้สินเป็นหนี้เงินกู้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว ผลการตรวจสอบปรากฏว่า พบรายการทรัพย์สินแตกต่างจากที่ นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดง คือ เงินฝากธนาคาร คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบพบว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ นายจิรายุ จรัสเสถียร มีเงินฝากในธนาคารต่างๆ รวม ๑๓ บัญชี เป็นเงิน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท แต่นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่ามีทรัพย์สินประเภทเงินฝาก ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยได้นำสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๓๔-๑-๕๒๖๒๓-๔ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒,๐๒๘,๓๕๓.๖๔ บาท และสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๓ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท แนบเป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน (เงินฝาก) ดังกล่าว คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้วมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาดังนี้

(๑) นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีหรือไม่

(๒) นายจิรายุ จรัสเสถียร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่าบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว

จากพยานหลักฐานข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันที่ยื่นบัญชี ฯ ว่า มีเงินฝาก ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท แต่ผลการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏว่าในวันที่ยื่นบัญชี ฯ นายจิรายุ จรัสเสถียร มีเงินฝากธนาคารต่างๆ ๑๓ บัญชี เป็นเงิน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท นายจิรายุ จรัสเสถียร จึงมิได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี ฯ

ประเด็นที่ ๒ นายจิรายุ จรัสเสถียร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

ประเด็นนี้แยกพิจารณาได้ ๒ กรณี คือ กรณีที่พบบัญชีเงินฝากเพิ่มเติมจากที่นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดงจำนวน ๑๑ บัญชี และกรณีที่จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ที่ นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดงไม่ถูกต้องตรงกับที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบ

กรณีที่ ๑ กรณีที่พบบัญชีเงินฝากเพิ่มเติมอีก ๑๑ บัญชี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พิจารณาคำชี้แจงของ นายจิรายุ จรัสเสถียร แล้ว คำชี้แจงมีเหตุผลรับฟังได้

กรณีที่ ๒ กรณีที่จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ที่นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดงไม่ถูกต้องตรงกับที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบ

จากพยานหลักฐานของ นายจิรายุ จรัสเสถียร แสดงรายการทรัพย์สินว่า มีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท โดยนำสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีดังกล่าว มาเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน แต่การตรวจสอบธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) แจ้งว่าในวันดังกล่าว นายจิรายุ จรัสเสถียร มีเงินคงเหลือในบัญชีเพียง ๑,๔๘๓,๘๖๐ บาท โดยข้อแตกต่างที่ตรวจพบคือ สำเนาสมุดคู่ฝากที่ นายจิรายุ จรัสเสถียร นำมาเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน ปรากฏมีรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่รายการดังกล่าวไม่ปรากฏใน Statement ของธนาคารที่แจ้งต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ข้อเท็จจริงกรณีนี้รับฟังได้จาก Report “Rdpbo” ๑๕๐ ของเทอร์มินัล สำเนาของเทอร์มินัล ๓๐๐ B ของเครื่องคอมพิวเตอร์ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน และคำให้การของ นางจินภา โชคชัยกัตัญญู พนักงานธนกิจอาวุโส (สมุห์บัญชี) ว่า ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ก่อนเวลา ๑๒.๕๗.๑๕ นาฬิกา นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้นำสมุดคู่ฝากไปทำรายการฝากเช็ค จำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน และพนักงานได้ลงรายการฝากดังกล่าวในสมุดคู่ฝากแล้ว ต่อมาก่อนเวลา ๑๓.๔๖.๒๗ นาฬิกาของวันเดียวกัน นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้มาขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าว โดยขอเช็คคืน ครั้งนี้

นายจิรายุ จรัสเสถียร แจ้งต่อพนักงานธนาคารว่าไม่ได้นำสมุดคู่ฝากมาด้วย ทำให้พนักงานธนาคารต้องทำรายการ Correct with book และรายการ No book เพื่อให้ปรากฏ code (รหัส) cor ในสมุดคู่ฝาก ถ้ามีการนำสมุดคู่ฝากมาติดต่อกับธนาคารในภายหลัง ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ นายจิรายุ จรัสเสถียร ไม่เคยนำเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท มาฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗

สำเนาสมุดคู่ฝากที่ปรากฏรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยไม่ปรากฏรายการยกเลิกการฝากเช็คจำนวนดังกล่าว นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้ถ่ายเอกสารเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินแนบประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา โดยนายจิรายุ จรัสเสถียร ให้การยืนยันและรับรองว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ นายจิรายุ จรัสเสถียร มีเงินจำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท จริง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า นายจิรายุ จรัสเสถียร ให้การยืนยันชัดเจนว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตนมีเงินฝากธนาคาร ๒ แห่ง จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท แต่การตรวจสอบปรากฏว่าในวันดังกล่าว นายจิรายุ จรัสเสถียร มีเงินฝากธนาคาร ๒ แห่ง ตามที่แสดงเพียง ๓,๕๑๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยปรากฏว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ก่อนเวลา ๑๒.๕๗.๑๕ นาฬิกา นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้นำสมุดคู่ฝากไปทำรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาแกมวงศ์วาน และพนักงานได้ลงรายการฝากดังกล่าวในสมุดคู่ฝากแล้ว ต่อมาก่อนเวลา ๑๓.๔๖.๒๗ นาฬิกา นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้ขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าวโดยขอเช็คคืน ทั้งนี้ ได้แจ้งต่อพนักงานธนาคารว่าไม่ได้นำสมุดคู่ฝากมา ทำให้พนักงานธนาคารไม่สามารถทำรายการยกเลิกการฝากในสมุดคู่ฝากในขณะนั้นได้ พนักงานต้องทำรายการ correct with book และรายการ no book เพื่อให้ปรากฏรหัส cor ในสมุดคู่ฝาก ถ้ามีการนำสมุดคู่ฝากมาติดต่อกับธนาคารในภายหลัง และธนาคารถือว่า นายจิรายุ จรัสเสถียร ไม่เคยนำเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท มาเข้าฝากเพราะได้มีการยกเลิกรายการดังกล่าวโดยนายจิรายุ จรัสเสถียร เอง ดังจะเห็นได้จาก Statement ของธนาคาร หลังจากนั้น นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้ถ่ายสำเนาเอกสารสมุดคู่ฝากซึ่งไม่ปรากฏรายการยกเลิกการฝากเช็คดังกล่าวเป็นหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา ทั้งๆ ที่นายจิรายุ จรัสเสถียร ทราบข้อเท็จจริงเรื่องการขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าวดี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงมีมติด้วยคะแนนเสียง ๗ เสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ว่า

นายจिरายู จรัสเสถียร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความ
อันเป็นเท็จให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕
และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒
มาตรา ๓๕ ต่อไป

นายจिरายู จรัสเสถียร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งต่อศาลรัฐธรรมนูญ
สรุปความได้ว่า

๑. ตนได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายธีระวัฒน์
ศิริวัฒนา) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๘๖/๒๕๕๐
ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔) กรณีรัฐมนตรีผู้แต่งตั้ง
ออกจากตำแหน่ง ซึ่งนับเป็นการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวกับการเมืองเป็นครั้งแรก และภายหลังจากที่
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้บังคับเพียง ๑ เดือนเศษ
แต่ก่อนที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒
จะมีผลใช้บังคับ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐
ซึ่งเป็นครั้งแรกภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา ฯ และเป็น การดำเนินการ
โดยสุจริตใจและความเข้าใจของตนโดยแท้ มิได้เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือจงใจมิได้แสดงรายการทรัพย์สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามมติ
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด

๒. โดยที่ตนเพิ่งเข้าดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา ฯ เป็นครั้งแรก และทราบว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว
จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในระยะสุดท้ายก่อนที่จะครบ
กำหนดเวลา ๓๐ วันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่งเพียงไม่กี่วัน ทั้งนี้ เพราะตนไม่แน่ใจและไม่ทราบมาก่อน
ว่าจะต้องยื่นบัญชีดังกล่าวด้วย อีกทั้งก่อนหน้านี้อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตำแหน่งอื่น ๆ ก็มีได้ยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายแต่อย่างใด เช่น คณะรัฐมนตรียื่นก็เพราะได้มีมติ
คณะรัฐมนตรีให้ยื่น ตนจึงมีระยะเวลาจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในระยะเวลาอันสั้น
ประกอบกับต้องรวบรวมทรัพย์สินซึ่งตนมิได้จัดทำมาก่อน จึงยื่นบัญชีได้เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐
โดยมีปัญหาและอุปสรรค การจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอาจจะไม่ละเอียดรอบคอบ
เท่าใดนัก แต่มิใช่เกิดจากการจงใจ

๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่มาของเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาในเรื่องนี้นั้น ตนขอเรียนว่า ตนได้ซื้อตั๋วของบริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด เพื่อไปเล่นการพนันที่โรงแรม BURSWOOD เมือง PERTH ประเทศออสเตรเลียหลายครั้ง โดยก่อนที่จะออกเดินทางตนต้องนำเงินที่จะไปเล่นการพนันเข้าบัญชีของบริษัท ฯ เมื่อเดินทางไปถึง บริษัท ฯ ก็จะเป็นผู้เบิกชิฟจากโรงแรมเท่าที่ตนได้นำเงินเข้าบัญชีไว้ให้ ถ้าตนเล่นการพนันได้ก็จะต้องเอาชิฟฝากบริษัท ฯ ไว้ เมื่อกลับมาประเทศไทย บริษัท ฯ ก็จะจ่ายเช็คให้ ปรากฏว่าประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตนเล่นการพนันได้คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อกลับมาเมืองไทยบริษัท ฯ จึงได้มอบเช็คจำนวนเงินดังกล่าวให้แก่ตน

๔. เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตนได้นำเช็คดังกล่าวเข้าบัญชีเงินฝาก ซึ่งเป็นชื่อของตนที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน เมื่อเวลาประมาณ ๑๒.๕๗ นาฬิกา แล้วจึงได้ถ่ายสำเนาเพื่อเป็นเอกสารประกอบการยื่นของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อดำเนินการปิดผนึกของบัญชีดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าบริษัท ฯ ได้มาขอรับเช็คคืน เนื่องจากมีภาระทางการเงินมากในขณะนั้น ด้วยความคุ้นเคยและไว้วางใจกันประกอบกับไม่เคยมีปัญหาว่า ตนไม่เคยไม่ได้รับเงินจากการเล่นการพนันเลย จึงได้รับไปติดต่อกับธนาคาร เนื่องจากทราบว่า ธนาคารจะรวบรวมเช็คไปฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ นาฬิกา ซึ่งพอดีกับที่กระเป๋ใส่เอกสารของตนซึ่งตนได้นำสมุดเงินฝากธนาคารใส่ไว้ได้ติดไปกับรถยนต์ที่ให้คนขับรถไปปฏิบัติกิจธุระบางประการก่อนที่บริษัท ฯ จะมาขอคืนเช็ค ตนจึงต้องขอรับเช็คคืนจากธนาคารโดยมิได้ใช้สมุดเงินฝาก ซึ่งธนาคารก็มิได้ขัดข้องแต่อย่างใด โดยได้ดำเนินการแล้วเสร็จ เวลาประมาณ ๑๓.๕๖ นาฬิกา และตนได้คืนเช็คดังกล่าวแก่บริษัท ฯ ไป นอกจากนี้แล้ว ของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนก็ได้ติดไปกับกระเป๋เอกสารดังกล่าวด้วยเช่นกัน เมื่อตนได้รับกระเป๋เอกสาร ซึ่งเป็นเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ นาฬิกา ตนจึงได้มอบของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนให้ นายทิม ขำพิสุทธิ์ ไปยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ได้ก่อนเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้รับของดังกล่าวเมื่อเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา

ด้วยเหตุนี้สำเนาบัญชีเงินฝากที่ได้แนบเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจึงเป็นข้อเท็จจริงในขณะนั้น แต่เนื่องจากมีเหตุขัดข้องที่ตนต้องขอคืนเช็คจากธนาคารโดยมิได้ใช้สมุดเงินฝาก จึงไม่มีรายการยอดเงินเช็คแสดงปรากฏในสมุดเงินฝาก แต่ธนาคารก็ลงบันทึกของธนาคารสามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งระยะเวลาที่เป็นระยะเวลาที่กระชั้นชิด เนื่องจากวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นวันสุดท้ายของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่มีเวลาพิจารณาไต่ตรอง

อย่างละเอียดรอบคอบว่า เหตุดังกล่าวในภายหน้าจะเป็นโทษแก่ตน ดังนั้น การที่ด่วนสรุปว่าตนจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ก็จะเป็นการไม่เป็นธรรมแก่ตนอย่างยิ่ง เนื่องจากข้อเท็จจริงนี้มีได้ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างไร ซึ่งตนได้ขอชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ก็ไม่ถูกละเลยเพิกเฉย ทั้งนี้ ตนเชื่อว่าหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว จะต้องมิได้มีมติเช่นนั้น โดยจะเห็นได้จากคำพิพากษาข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏในสำนวนมีเพียงกรรมการ ป.ป.ช. ๓ ท่าน (เกิน ๒ ใน ๓ เพียง ๑ เสียงเท่านั้น) ที่เห็นว่าตนจงใจยื่นบัญชีรายการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ซึ่งมีได้เป็นมติเอกฉันท์อันยอมแสดงอยู่ว่ายังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ตนกระทำโดยจงใจปราศจากข้อสงสัย

๕. บันทึกคำให้การของพยาน ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. จัดทำขึ้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ชกถามและผู้ร่วมชกถามได้ใช้คำถามนำในการสอบถามพยาน โดยมีเนื้อหาสาระเฉพาะเท่าที่เอื้อประโยชน์หรือเจือสมต่อข้อกล่าวหาที่มีต่อตนซึ่งมีลักษณะที่เป็นการฟังข้อเท็จจริงโดยไม่สิ้นกระแสความ เป็นการลำเอียงมีอคติต่อตน ซึ่งตนเห็นว่าคำให้การและการชกถามดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายรับฟังไม่ได้

๖. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เรียกตน นางจิณาภา โชคชัยกัตัญญ และนายทิม ขำพิสุทธิ์ มาให้ถ้อยคำเพียง ๓ ปากเท่านั้น โดยใช้เวลาพิจารณาอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ สรุปเรื่องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ซึ่งนับเวลาทำการจริงๆ แล้วคงมีอยู่ไม่กี่วัน การพิจารณาอย่างละเอียดและรอบคอบจึงเป็นไปได้ยาก อีกทั้งยังมีข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ยังมิได้รับฟังตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

๗. ประเด็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชกถามตนว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ มีเงินฝากธนาคาร ๒ แห่ง จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท จริงหรือไม่ ซึ่งตนได้ตอบยืนยันว่ามีจริงนั้น ตนขอเรียนว่า ผู้ชกถามได้ใช้สำเนาบัญชีเงินฝากซึ่งตนได้ส่งให้เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ถาม โดยชี้รายการที่มีการฝากเช็ค ซึ่งตนได้ยืนยันโดยสุจริตใจว่ามีเงินตามเช็คนั้น เพราะตนเข้าใจว่าตนอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของบริษัทตามจำนวนเงินที่ปรากฏในเช็คนั้น จึงยอมถือได้ว่าตนมีเงินจริงตามนั้น ซึ่งผู้ชกถามก็ได้ชกถามถึงรายการถอนเช็คเพื่อให้ตนได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแสดงความบริสุทธิ์ใจ แต่อย่างไรก็ตาม ตนได้ขอชี้แจงประเด็นนี้ในภายหลังก็ได้รับการเพิกเฉย

ในการออกนั่งพิจารณาของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แถลงยืนยันต่อศาลรัฐธรรมนูญ มีใจความสำคัญว่า หลังจากที่นายจิรายุยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ แล้ว นายจิรายุได้ติดต่อส่งมอบเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมหลายครั้ง ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาภาพถ่ายทรัพย์สินอื่น สำเนาทะเบียนหย่า และได้ชี้แจงถึงเรื่องที่ไม่ได้แนบสำเนาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษี ๒๕๓๕ แต่มิได้ขอแก้ไขบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากนี้นายจिरायุ ยังยืนยันว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตนมีเงินตามจำนวนที่แสดงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ส่วนนายจिरायุได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ได้สอบถามเกี่ยวกับเช็คเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งตนได้ขอชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว แต่ถูกละเลยเพิกเฉย จึงมิได้ปรากฏในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ฯ

การรับเรื่องไว้พิจารณาวินิจฉัย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ร้อง” ได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า นายจिरायุ จรัสเสถียร ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

พิจารณาแล้วเห็นว่า นายจिरायุ จรัสเสถียร ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ถูกร้อง” ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ เมื่อผู้ร้องพบว่ามีการผิดตามมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ผู้ร้องก็มีหน้าที่ต้องเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป ฉะนั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงชอบที่จะรับคำร้องไว้วินิจฉัยชี้ขาด ตามมาตรา ๒๕๕ วรรคสอง

คำวินิจฉัย

ผู้ร้องได้นำพยานหลักฐานมาแสดงว่า ผู้ถูกร้องมิได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริง ณ วันที่ยื่นบัญชีทรัพย์สิน กล่าวคือ ผู้ถูกร้องได้แสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ต่อผู้ร้องว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ผู้ถูกร้องมีเงินฝากธนาคาร ๒ บัญชี รวมเป็นเงิน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท แต่ผลการตรวจสอบของผู้ร้องปรากฏว่าผู้ถูกร้องมีเงินฝากธนาคารต่าง ๆ ๑๓ บัญชี รวมเป็นเงินเพียง ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาทเท่านั้น รายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกร้องจึงไม่ตรงตามความเป็นจริง ณ วันที่ยื่นบัญชี ฯ

กรณีพิพบบัญชีเงินฝากธนาคารเพิ่มเติมอีก ๑๑ บัญชี ผู้ร้องได้พิจารณาคำชี้แจงของผู้ถูกร้องแล้วเห็นว่ามิเหตุผลรับฟังได้ สำหรับกรณีเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นสำเนาต่อผู้ร้องนั้น แสดงว่ามียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ยื่นจำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท แต่การตรวจสอบกับธนาคารไทยพาณิชย์แสดงว่าในวันดังกล่าว ผู้ถูกร้องมีเงินอยู่ในบัญชีดังกล่าวจริงเพียง ๑,๔๘๓,๘๖๐ บาท เท่านั้น โดยข้อแตกต่างที่ตรวจพบคือสำเนาสมุดคู่ฝากที่ผู้ถูกร้องเสนอต่อผู้ร้องเป็นสำเนาหลักฐานพิสูจน์ความมีอยู่จริงของเงินจำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท ปรากฏว่ามีรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ แต่รายการดังกล่าวไม่ปรากฏในบันทึกรายการของธนาคาร ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ฟังได้ว่าเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องได้นำสมุดคู่ฝากไปทำรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท แล้วภายในเวลาไม่ถึง ๑ ชั่วโมงต่อมา ผู้ถูกร้องได้มาขอเช็คฉบับนี้คืน โดยมีได้นำสมุดคู่ฝากกลับมาแก้ไขด้วยการยกเลิกรายการฝากเช็คนี้จึงไม่ปรากฏในสมุดคู่ฝากที่ผู้ถูกร้องถ่ายสำเนาเพื่อส่งให้แก่ผู้ร้อง จึงต้องถือว่าสำเนาหลักฐานที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้องนั้น มีข้อความไม่ตรงตามความเป็นจริง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจำเป็นต้องพิจารณามีอยู่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นสำเนาหลักฐานด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือไม่

ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นสำเนาดังกล่าวด้วยเหตุผลที่ว่า ผู้ถูกร้องทราบดีว่าตนได้ยกเลิกรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาทแล้ว แต่มิได้แจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ร้องทราบ ทางฝ่ายผู้ถูกร้องได้แจ้งว่าตนมิได้ตั้งใจ เพราะถึงแม้ข้อความในสมุดคู่ฝากบัญชีธนาคารจะไม่ตรงกับบันทึกรายการของทางธนาคารก็ตาม แต่ตนก็มีเงินจำนวนดังกล่าวอยู่จริง เนื่องจากตนเป็นเจ้าของบริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด ตามจำนวนที่แจ้งต่อผู้ร้องจริง

สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นรายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบซึ่งมีข้อความคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงอย่างแน่ชัด แต่ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่าในภาพรวมแล้ว ผู้ถูกร้องมิได้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ เพราะผู้ถูกร้องอ้างว่าตนมีเงินตามจำนวนที่แจ้งจริง ซึ่งอาจจะเป็นเงินสดหรือเงินที่อยู่ในบัญชีก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในบัญชีธนาคารที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง เพื่อพิสูจน์เจตนาที่แท้จริงของผู้ถูกร้องในเรื่องนี้มีประเด็นที่เห็นสมควรวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องมีเงินจำนวนสูงถึง ๓๐ กว่าล้านบาทในวันที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อผู้ร้อง หรือไม่ เกี่ยวกับประเด็นนี้ เห็นว่ามีข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. บุคคลที่ผู้ถูกร้องอ้างเป็นพยานสำคัญของตนคือ นางพรสุข เสริมสุวรรณ เจ้าของบริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด ซึ่งเป็นผู้ออกเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกร้องเป็นการชำระเงินพนันที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าได้มาจากคาสีโนที่เมืองเพิร์ธ ประเทศออสเตรเลีย การที่พยานบุคคลผู้นี้ไม่มาปรากฏตัวต่อศาลเพื่อเบิกความตามที่ผู้ถูกร้องได้นัดหมายไว้ แต่กลับให้สัมภาษณ์ทางสื่อมวลชนนั้น อาจเป็นการส่อพิรุธว่า พยานบุคคลนี้ไม่กล้ามาให้ปากคำต่อศาลเพราะเกรงว่าจะถูกชกค้ำ หรือชกถาม

ลงลึกเกินกว่าที่ตนพร้อมที่จะเปิดเผย อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกร้องได้นำส่งเอกสารต่อศาลเกี่ยวกับข่าวที่นางพรสุข ฯ ได้แถลงเรื่องนี้ต่อสื่อมวลชน ซึ่งสาระสำคัญของการแถลงนี้ขัดแย้ง หรือไม่สอดคล้องกับคำเบิกความ และคำชี้แจงของผู้ถูกร้องอย่างเห็นได้ชัดในหลายประเด็น กล่าวคือ ผู้ถูกร้องอ้างว่าตนได้ขอยกเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท กลับคืนมาจากธนาคารเนื่องจาก นางพรสุข ฯ ซึ่งเป็นเจ้าของเช็คนับนี้ ขอร้อง เพราะมีภาระทางการเงินมากในขณะนั้น แต่นางพรสุข ฯ คงเกรงว่าตนหรือบริษัทของตนจะเสียชื่อ และสูญเสียความเชื่อถือไป จึงได้ปฏิเสธเรื่องนี้กับสื่อมวลชนอย่างหนักแน่นและกลับอ้างว่าตนไม่มีปัญหาทางการเงิน แต่ที่ขอเช็คืนมากก็เพื่อจะได้แยกเงินออกเป็น ๒ ส่วน จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ส่วนหนึ่ง และจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทอีกส่วนหนึ่ง เนื่องจากผู้ถูกร้องได้แจ้งความประสงค์ที่จะไปเล่นการพนันอีกในวงเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้แล้ว นางพรสุข ฯ ได้แถลงต่อสื่อมวลชนอีกด้วยว่า เงินส่วนที่สองจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ตนได้ “จ่ายเป็นออสเตอร์เลียดอลลาร์คืนให้นายจิรายุเพื่อนำไปเล่นในครั้งต่อไป” ส่วนนายจิรายุ ฯ กลับให้การว่า ก่อนที่จะออกเดินทาง ตนต้องนำเงินที่จะไปเล่นการพนันเข้าบัญชีของบริษัททัวร์ เมื่อเดินทางไปถึง บริษัท ฯ ก็จะเป็นผู้เบิกเบี้ยจากโรงแรมเท่าที่ตนได้นำเงินไปมอบเข้าบัญชีไว้กับบริษัททัวร์ คำชี้แจงของผู้ถูกร้องและพยานสำคัญของผู้ถูกร้อง ซึ่งขัดแย้งกันเอง จึงต่างไม่มีน้ำหนักและไม่น่าเชื่อถือได้ อีกทั้งบุคคลทั้งสองก็ไม่มาปรากฏตัวต่อศาลเพื่อชี้แจงหรือตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเรื่องนี้

๒. ผู้ถูกร้องอาจจะไปเล่นการพนันที่เมืองเพิร์ธจริง แต่คำเบิกความต่อศาลของผู้ถูกร้องที่ว่า ตนได้เสียจากการพนันครั้งละประมาณ ๒๐ - ๓๐ ล้านบาท นั้น พิจารณาแล้วไม่น่าจะเชื่อถือได้ เพราะผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินตามที่แจ้งต่อผู้ร้องรวมทั้งหมดเพียงประมาณ ๒๐ ล้านบาท (โดยไม่รวมถึงเงินจำนวน ๓๐ กว่าล้านบาทที่เป็นปัญหาว่ามีอยู่จริงหรือไม่) และไม่น่าจะอยู่ในปกติวิสัยของบุคคลทั่วไปที่มีฐานะทางเศรษฐกิจการเงินเช่นเดียวกันหรือใกล้เคียงกันที่จะกล้าเสี่ยงต่อการเสียพนันในวงเงินสูงกว่าทรัพย์สินของตนที่มีอยู่ทั้งหมด และโดยเฉพาะก่อนการเดินทางไปเมืองเพิร์ธ ผู้ถูกร้องจะต้องนำเงินสดที่จะเป็นเงินทุนสำหรับเล่นการพนันไปมอบให้แก่บริษัททัวร์เสียก่อนเพื่อแลกเป็นเบี้ยพนันที่ตนจะไปรับในคาสีโนเมื่อเดินทางถึงเมืองเพิร์ธแล้ว จึงยากที่จะเชื่อได้ว่า ก่อนการเดินทางไปเล่นการพนันแต่ครั้งผู้ถูกร้องสามารถหาเงินสดมาได้สูงถึงจำนวนนั้นไปจ่ายให้แก่บริษัททัวร์ การที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ตนได้เสียการพนันครั้งละประมาณ ๒๐ - ๓๐ ล้านบาทนั้น ดูเหมือนจะเป็นการอ้างตัวเลขเพื่อให้ดูสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่เป็นปัญหามากกว่า

๓. ต่อคำถามจากการออกนั่งพิจารณาของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ว่า หลังจากผู้ถูกร้องยกเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาทไปแล้ว ได้มีการชำระเงินจำนวนนี้ให้แก่ผู้ถูกร้อง หรือไม่

ผู้ถูกร้องเบิกความว่า “มีครับ เนื่องจากเขามีปัญหาเรื่องสภาพทางการเงิน.....เขาให้เช็คผมใบหนึ่งเป็นวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ผมได้เอาไปเข้าธนาคารกสิกรไทย.... อีก ๒๐ ล้าน เขาสั่งจ่ายเช็คเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ผมนำเช็คไปเข้าวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑” ในขณะที่เดียวกัน ผู้ถูกร้องก็ยอมรับว่า ตนไม่ได้ชี้แจงเรื่องนี้ให้ผู้ร้องทราบ เนื่องจากผู้ร้องไม่ได้ถามถึงยอดนี้เลย ซึ่งข้ออ้างเช่นนี้ไม่น่าจะรับฟังได้ เพราะผู้ถูกร้องยอมรับว่าตนมีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือ และแสดงหลักฐานต่างๆ ที่มีอยู่ เพื่อพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน ไม่ใช่จะให้ข้อมูลต่อผู้ร้องเฉพาะเมื่อถูกถามเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ถูกร้องเองเป็นฝ่ายให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนไปก่อน จึงมีหน้าที่ต้องแก้ไขให้ถูกต้องทันทีที่มีโอกาส อนึ่ง หลังจากที่ผู้ถูกร้องได้นำเช็ค จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ไปเปิดบัญชีใหม่ที่ธนาคารกสิกรไทยแล้ว ผู้ถูกร้องได้ถอนเงินสดเกือบทั้งหมดออกจากบัญชีดังกล่าว ในวันเดียวกันรวม ๓ ครั้ง ซึ่งผู้ถูกร้องมิได้ชี้แจงว่า ตนนำเงินจำนวนสูงถึงเพียงนั้นไปทำอะไรในวันเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น คำชี้แจงของนางพรสุข ฯ ต่อสื่อมวลชนยังขัดแย้งกับคำเบิกความของผู้ถูกร้องเองตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะในประเด็นที่ว่านางพรสุข ฯ ได้นำเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปแลกเป็นเงินดอลลาร์ออสเตรเลีย จำนวนประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ เหรียญ เพื่อมอบให้ผู้ถูกร้องไปเล่นการพนันครั้งต่อไป ส่วนผู้ถูกร้องกลับเบิกความว่า ตนได้รับเช็คจากนางพรสุข ฯ ฉบับที่สองเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งตนนำไปเข้าบัญชีเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องกับคำชี้แจงต่อสื่อมวลชนของนางพรสุข ฯ ซึ่งขัดแย้งต่อกันและกัน จึงเห็นว่ามีน้ำหนักพอเชื่อถือว่า ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของหนี้ของนางพรสุข ฯ ในวงเงิน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาทจริงตามที่อ้าง

๔. การจะเป็นประการใดก็ตาม ภายหลังจากที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แล้ว ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องยังได้ติดต่อกับสำนักงานของผู้ร้องอีกหลายครั้ง เพื่อนำเอกสารหลักฐานไปมอบให้เพิ่มเติม เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาโฉนดที่ดิน และสำเนาแบบภาษีเงินได้ เป็นต้น แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่เคยใช้โอกาสนี้แจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เอกสารประกอบที่ตนได้ยื่นไปแล้ว รายการหนึ่ง คือ สำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีธนาคารมีข้อความที่ไม่ถูกต้อง คือ ไม่มีบันทึกการยกเลิกรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท การที่ผู้ถูกร้องจะชี้แจงว่าตนลืมเรื่องนี้ไปแล้ว หรือว่า ถึงแม้เงินจำนวนนี้จะไม่มีอยู่จริงในบัญชีธนาคาร แต่ตนก็เป็นเจ้าหนี้เงินจำนวนเดียวกันนั้น น่าจะฟังไม่ขึ้น เพราะเงินจำนวนที่สูงกว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องมีอยู่ทั้งหมด (หากมีจริง) ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ผู้ถูกร้องไม่ใส่ใจพอที่จะลืมได้อย่างง่ายๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงเวลาที่ผู้ถูกร้องกำลังดำเนินการรวบรวมเอกสารหลักฐานส่งผู้ร้องเพื่อพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินที่ตนได้แจ้งไว้ที่ผู้ถูกร้องละเลยการแจ้งเรื่องนี้ต่อผู้ร้องในสถานการณ์ที่กล่าว จึงชวนให้เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องประสงค์จะปล่อยให้ผู้ร้องเข้าใจผิดต่อไป

๕. ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องดำเนินการทำงานของผู้ร้องว่าบกพร่องและไม่เป็นธรรมแก่ตน เช่น การไม่รับฟังหรือละเลยเพิกเฉย ข้อเท็จจริงบางประการ การจัดทำบันทึกคำให้การของพยาน การลำเอียง มีอคติต่อตน พิจารณาคำแล้วเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ร้องไม่เป็นเหตุที่ชวนให้สงสัยว่า ผู้ร้องมีอคติต่อผู้ถูกร้องแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม ผู้ร้องได้ยอมรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกร้องเกี่ยวกับบัญชีอีก ๑๑ บัญชีที่ผู้ร้องตรวจพบแต่ผู้ถูกร้องมิได้แจ้งต่อผู้ร้องและผู้ร้องก็ไม่ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของการจงใจไม่แจ้งรายการทรัพย์สิน จึงได้ยกประโยชน์ให้แก่ผู้ถูกร้อง อย่างไรก็ดี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ผู้ร้องมีเพียงอำนาจที่จะยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด แต่ไม่มีอำนาจวินิจฉัยโดยตรง และในกรณีคำร้องนี้ ศาลรัฐธรรมนูญก็ได้เปิดโอกาสให้ผู้ถูกร้องมาชี้แจง และนำพยานหลักฐานมาแสดงเพิ่มเติมได้อย่างเต็มที่แล้ว ข้อโต้แย้งของผู้ถูกร้องในประเด็นนี้ จึงฟังไม่ขึ้น

อาศัยเหตุและผลตามที่กล่าว จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องมิได้มีเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาทจริงตามที่อ้าง กรณีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายสุจินดา ยงสุนทร
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ